

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010150
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010150.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému U. O., nar. XX.XX.XXXX v G., pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2015 odvolanie obžalovaného U. O. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. marca 2015, sp.zn. 3T/39/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného U. O. zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. marca 2015, sp.zn. 3T/39/2014 bol obžalovaný U. O. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe, že

v bode 1 napadnutého rozsudku

dňa 12.07.2013 okolo 19.30 hod. na mostíku cez riečku Handlovka, na Mostnej ulici v Handlovej, zastavil poškodeného X. A. a žiadal od neho 3.000 Eur za to, čo obžalovanému a jeho rodine poškodený spôsobil v minulosti, s upozornením, že ak peniaze nezoženie do jedného mesiaca, bude poškodeného X. A. každý deň biť iný človek a zabije ho;

v bode 2 napadnutého rozsudku

dňa 13.08.2013 okolo 17.00 hod. na parkovisku pred obytným domom číslo XX, . na Mostnej ulici v Handlovej, keď poškodený X. A. nastupoval do svojho motorového vozidla, obžalovaný pristúpil k nemu, spýtal sa, či už má peniaze a keď poškodený uviedol, že mu žiadne peniaze nedá, obžalovaný ho chytil pravou rukou a tlačil mu hlavu o volant, udrel ho päťou do úst, po čom sa poškodenému podarilo zatvoriť dvere vozidla a s vozidlom odísť z miesta činu, v dôsledku čoho poškodený utrpel zranenie spodnej pery, čo si lekárske ošetrenie a narušenie obvyklého spôsobu života nevyžiadalo.

Za tento trestný čin bol obžalovaný podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 25 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 26 mesiacov. Zároveň okresný súd podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr.zák. obžalovanému uložil primerané povinnosti a obmedzenia spočívajúce v príkaze nepriblížiť sa úmyselne k poškodenému X. A. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr.zák. spočívajúcu v príkaze osobným listom sa ospravedlniť poškodenému X. A..

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho bezprostredne po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný pre nesprávnosť výroku o vine a o uloženom treste. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v konaní

nebolo dostatočne preukázané, že sa žalovaných skutkov dopustil. Podľa jeho názoru nebola preukázaná žiadna súvislosť medzi ním a poškodeným založená na tom, že by mal vedomosť o trestnej minulosti poškodeného, ktorá mala byť príčinou vydierania a tiež, že nebol preukázaný motív jeho konania. Na túto okolnosť poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku aj okresný súd, avšak podľa obžalovaného ju vyhodnotil v rozpore so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, keďže zároveň okresný súd uviedol, že obžalovaný ako občan mesta Handlová mohol mať možnosť sa o trestnej minulosti poškodeného dozvedieť. Podľa obhajoby obžalovaného jediným dôkazom proti osobe obžalovaného je svedecká výpoveď poškodeného X. A.. Poukázal na to, že poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že meno obžalovaného a skutočnosť, že práve obžalovaný má byť páchatelom, sa dozvedel od vyšetrovateľa J. pred vykonaním konfrontácie. O tom, že obžalovaný má byť páchatelom, vedela aj manželka poškodeného, ktorá poznala jeho meno, avšak v rámci svojej výpovede túto skutočnosť nepotvrdila. Obžalovaný poukázal tiež na výpoveď svedka U. O. (brata obžalovaného), ktorý potvrdil, že videl obžalovaného prichádzať cez ulicu Mostnú cez parkovisko aj s dcérou a nezaregistroval žiadny konflikt medzi ním a žiadnou osobou. Obdobne podľa neho sa vyjadril aj svedok U. I.. Podľa jeho názoru tento svedok potvrdil, že až po tom, ako stratil z dohľadu poškodeného, zaregistroval, že cez parkovisko pred vchodom prechádzal obžalovaný. Podľa neho za dôležitú je potrebné považovať aj skutočnosť, že podľa názoru obhajoby bol v prípravnom konaní zo strany vyšetrovateľa policajného zboru porušený procesný postup identifikácie podozrivej osoby, pretože vyšetrovateľ policajného zboru bez toho, aby z akéhokoľvek dôkazu zabezpečeného v prípravnom konaní vyplynula informácia, že by podozrivým mal byť práve obžalovaný, vo veci nepostupoval v súlade s § 126 Tr.por., nevykonal najskôr rekogníciu podozrivej osoby s poškodeným, ale priamo dňa 16.10.2013 vykonal konfrontáciu medzi poškodeným a obžalovaným, ktorý bol v tom čase v procesnom postavení svedka. Týmto postupom ho v podstate vyšetrovateľ policajného zboru priamo ukázal poškodenému ako jedinou osobu bez toho, aby z iných, dovtedy zabezpečených dôkazov, vyplynulo, že páchatelom má byť práve on. Podľa názoru obžalovaného týmto nezákonným postupom vyšetrovateľa bolo zmarené objektívne zistenie páchatela a postupom vyšetrovateľa policajného zboru boli porušené závažným spôsobom jeho práva. Konfrontáciu, pri ktorej bol poškodenému priamo ukázaný obžalovaný bez toho, aby zo spisového materiálu vyplýval dôvod konfrontácie, považuje za dôkaz získaný nezákonným spôsobom. Poukázal i na to, že poškodený označil podozrivú osobu, ktorá bola od neho nižšia, pričom obžalovaný je o niekoľko centimetrov od poškodeného vyšší. K čiastkovému skutku z 12.07.2013 uviedol, že tento vyplýva len z výpovede poškodeného. Obhajca obžalovaného z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr.por. odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a v súlade s § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol alebo alternatívne, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol tak, že oslobodí obžalovaného spod podanej obžaloby.

Poškodený sa k odvolaniu obžalovaného do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu zotrval v celom rozsahu na podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne alternatívne, aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 18. júna 2015, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 30. septembra 2015 v neprítomnosti obžalovaného v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr.por. Obžalovanému U. O. bolo totiž upovedomenie o konaní verejného zasadnutia krajského súdu doručené na adresu, ktorú na účely doručovania uviedol postupom v zmysle § 66 ods. 4 Tr.por. dňa 16.09.2015, nakoľko zásielka s upovedomením sa krajskému súdu vrátila s poznámkou adresát neznámy uvedeného dňa a zásielka (upovedomenie o konaní verejného zasadnutia krajského súdu) sa považuje za doručenie obžalovanému uvedeným dňom aj v prípade, že sa o tom nedozvedel. Obžalovaný bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Obhajca obžalovaného U. O. dňa 28.09.2015 (podanie zo dňa 25.09.2015) doručil na krajský súd

podanie, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný svojmu obhajcovi dňa 25.09.2015 telefonicky oznámil, že sa nachádza do konca roka 2015 na študijnom pobyte v zahraničí a nemá vedomosť o termíne verejného zasadnutia, pričom ospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a požiadal o určenie nového termínu verejného zasadnutia, nakoľko nesúhlasí s tým, aby sa konalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Krajský súd však vyhodnotil ospravedlnenie obžalovaného jeho obhajcom ako nehodnoverné, nakoľko obhajca k ospravedlneniu nedoložil žiaden doklad o štúdiu obžalovaného v zahraničí. Na verejnom zasadnutí za prítomnosti obhajcu obžalovaného, odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného U. O. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr.por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o obhajobné vyjadrenia obžalovaného, ale predovšetkým o svedecké výpovede X. A., ktorý má i procesné postavenie poškodeného (ďalej len „poškodený“), svedkov U. I., Z. D., U. O., U. X. J., svedkyne J. X., P. G., A. A. a tiež aj o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

K námietke, že jediným dôkazom proti jeho osobe je výpoveď poškodeného, ktorá nie je podľa názoru obžalovaného podporená žiadnym iným dôkazom, odvolací súd uvádza, že poškodený tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní dôsledne v danej veci vypovedal a uviedol, že jednoznačne opoznal obžalovaného ako útočníka. Poškodený zotrval na svojich výpovediach i pri konfrontácii vykonanej na hlavnom pojednávaní. Poškodený ihneď bezprostredne po skutku dňa 13.08.2013 o 17.20 hod. podal do zápisnice na OO PZ v Handlovej trestné oznámenie. Výpoveď poškodeného je v skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku nepriamo potvrdená i výpoveďou svedka U. I., ktorý dňa 13.08.2013 po skutku videl na parkovisku obžalovaného, ktorý prechádzal pomedzi dvory a pozdravil sa s ním. Uviedol vo svojej výpovedi, že obžalovaný išiel z Mostnej ulice zo sídliska smerom k centru mesta a tohto pozná aj z posilňovne. Svedok však nepotvrdil vo svojej výpovedi, že by sa obžalovaný tam bol s niekým stretol. Výpoveď poškodeného je ďalej nepriamo potvrdená i výpoveďou svedkyne A. A., ktorá v tom čase bola ešte manželkou poškodeného. Svedkyňa vypovedala, že poškodený keď dňa 13.08.2013 prišiel domov a mal rozbité ústa, popísal útočníka, no nevedel uviesť jeho meno. Svedkyňa potvrdila, že poškodený jej povedal, že útočník od neho žiadal zaplatiť sumu 3.000 €. Svedok U. X. J. taktiež nepriamo potvrdil výpoveď poškodeného. Vo svojej výpovedi uviedol, že s poškodeným spisoval trestné oznámenie a ako osoba žijúca v meste Handlová, poznajúca situáciu i ľudí, z popisu osoby útočníka opoznal a stotožnil za páchatela skutkov osobu U. O..

Pokiaľ obžalovaný poukázal na skutočnosť, že v priebehu trestného konania nebola preukázaná žiadna súvislosť medzi ním a poškodeným a že by mal vedomosť o trestnej minulosti poškodeného, odvolací súd uvádza, že na naplnenie zákonných znakov trestného činu obžalovanému kladeného za vinu, nebolo potrebné v konaní preukazovať súvislosť medzi obžalovaným a poškodeným z minulosti. Z výpovede poškodeného, ktorá je podporená výpoveďou jeho bývalej manželky svedkyňou A. A. bolo preukázané, že obžalovaný od poškodeného žiadal 3.000 € za to, čo obžalovanému a jeho rodine poškodený spôsobil v minulosti, pričom mu obžalovaný uviedol, že ak peniaze nezohľadní do jedného mesiaca, bude poškodeného každý deň biť iný človek a zabije ho. Obžalovanému sa v predmetnom trestnom konaní kladie za vinu, že poškodeného násilím, hrozbou násillia nútil, aby niečo konal.

Okresný súd správne nepovažoval za dôvodnú námietku obžalovaného spočívajúcu v jeho obhajobnom tvrdení, že v prípravnom konaní zo strany vyšetrovateľa policajného zboru bol porušený procesný postup identifikácie podozrivej osoby, pretože vyšetrovateľ policajného zboru podľa neho nepostupoval v súlade s § 126 Tr.por. a nevykonal najskôr rekogníciu podozrivej osoby s poškodeným, ale priamo dňa 16.10.2013 vykonal konfrontáciu medzi poškodeným a obžalovaným, ktorý bol v tom čase v procesnom postavení svedka, a týmto postupom v podstate vyšetrovateľ policajného zboru priamo ukázal poškodenému jeho ako jedinou osobu, ktorá sa dopustila predmetnej trestnej činnosti. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že poškodený podal trestné oznámenie dňa 13.08.2013, doplnil ho dňa 10.09.2013, pričom dňa 19.09.2013 bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Prievidza, ČVS:ORP-635/OVK-PD-2013 začaté trestné stíhanie vo veci. Dňa 01.10.2013 po zákonom poučení X. A. opäť vypovedal v procesnom postavení svedka poškodeného, kedy aj po poučení o následkoch krivého obvinenia a krivej výpovede označil opisne neznámeho muža ako páchatel'a trestnej činnosti. Odvolací súd konštatuje, že vyšetrovateľ policajného zboru po začatí trestného stíhania vo veci vykonal výsluchy svedkov za účelom zistenia páchatel'a oznámenej trestnej činnosti. Vyšetrovateľ policajného zboru z výsluchu svedka U. I. vykonanom dňa 04.10.2013 zistil, že svedok U. I. dňa 13.08.2013 videl na parkovisku U. O., ktorý išiel z Mostnej ulice zo sídliska smerom k centru mesta a prechádzal pomedzi dvory. Svedok U. I. vypovedal, že sa s obžalovaným pozdravil, nakoľko ho pozná z posilňovne. Na základe tohto zistenia, vyšetrovateľ vypočul dňa 08.10.2013 ešte v tom čase v procesnom postavení svedka U. O., ktorý poprel, že by mal s predmetným skutkom niečo spoločné. Na výsluchu dňa 08.10.2013 sám U. O. vyšetrovateľa policajného zboru požiadal, aby bola medzi poškodeným a ním vykonaná konfrontácia, pretože sa vo svojej výpovedi obžalovaný vyjadril, že ani so skutkom z 13.08.2013 nemá nič spoločné, pričom vyšetrovateľ mu to aj umožnil. Na základe tejto výpovede obžalovaného zo dňa 08.10.2013 v procesnom postavení svedka vyšetrovateľ policajného zboru správnym procesným postupom nariadil konfrontáciu medzi poškodeným a U. O., na ktorej dňa 16.10.2013 poškodený opoznal osobu útočníka a stotožnil ju s osobou U. O. (poškodený uviedol, že opoznáva osobu U. O. ako páchatel'a skutku zo dňa 12.07.2013 a zo dňa 13.08.2013 a je si 100% istý, že páchatel'om skutkov, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, je prítomný svedok U. O.). Až následne po vykonanej konfrontácii bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Prievidza, ČVS:ORP-635/OVK-PD-2013 dňa 06.11.2013 vznesené U. O. obvinenie zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. Poškodený i vo svojej ďalšej výpovedi vykonanej dňa 26.11.2013 potvrdil, že pred vznesením obvinenia bola po vykonaní jeho výsluchu vyšetrovateľom policajného zboru vykonaná konfrontácia jeho s U. O., kde poškodený jednoznačne stotožnil osobu U. O. s osobou páchatel'a (zápisnica z konfrontácie medzi poškodeným a svedkom U. O. zo dňa 16.10.2013 sa v spise nachádza na č.l. 43-44). Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že takýto procesný postup vyšetrovateľa policajného zboru je v súlade so zákonom, pričom takýmto postupom neboli porušené obhajobné práva obžalovaného. Vykonanie rekognície osoby v zmysle § 126 Tr.por. pred konfrontáciou vykonanou dňa 16.10.2013 za daného správneho procesného postupu vyšetrovateľa policajného zboru v predmetnej trestnej veci, smerujúceho k zisteniu páchatel'a trestnej činnosti a náležitého zistenia skutkového stavu veci, nebolo podľa záveru odvolacieho súdu vôbec potrebné.

Odvolací súd z vyššie uvedeného dôvodu nepovažoval za dôvodnú námietku obžalovaného vo vzťahu k správnosti a zákonnosti konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, pretože nemá podklad v obsahu spisu a vo vykonaných dôkazoch.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu, okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného zhodne s obžalobným návrhom ako pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1/ Tr.zák. na skutkovom základe v bode 1/ a v bode 2/ napadnutého rozsudku, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok a s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmere. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 25 mesiacov s probačným

dohľadom nad obžalovaným v skúšobnej dobe, podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 189 ods. 1 Tr.zák. (na dva roky až šesť rokov), za súčasného podmieneného odloženia výkonu tohto trestu, podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a určenia skúšobnej doby vo výmere 26 mesiacov podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. pri správnom nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr.zák. a správnom nezistení priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Tr.zák., zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr.zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaných a možnosti ich nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 51 ods. 4 písm. a/ Tr.zák. je uložený príkaz obžalovanému nepriblížiť sa úmyselne k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a aj príkaz v súlade s ustanovením § 51 ods. 4 písm. e/ Tr.zák. osobným listom sa ospravedlniť poškodenému.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine, o treste a vo výrokoch o uložených príkazoch v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.